

نیفهم (قبول) با (بدهد) چه مناسبت دارد بنده گمان میکنم این هیچ معنی ندارد.

مخبر - البته آقایان میدانند که اداره پست پولی میگیرد و برات میدهد و چون پول را قبول میکنند که برات بدهد باینجهت اینطور نوشته شده

آقا سید فاضل - بنده خواستم از آقای مخبر سؤال کنم که ترتیب برواتی که اداره پست خواهد داد که در دفاتر پستی تأدیبه شود چطور خواهد بود بجهت اینکه بروات تجارتي در بلد داخله ایران مختلف میشود بعضی جاها حق الحباله میگیرند و بعضی جاها میدهند این بروات از روی چه رویه و طریقه خواهد بود

مخبر - عرض میکنم این مطابق يك نظامنامه خواهد بود که بعد در اداره پست نوشته خواهد شد حالا معلوم نیست که به چه ترتیب دادوستد بروات می شود البته مطابق رضایت طرفین خواهد بود اداره پست ممکن است هیچ نگیرد و هیچ ندهد و ممکن است يك چیزی بگیرد بهر حال این ترتیب مطابق نظامنامه که مینویسند معلوم خواهد شد.

حاج شیخ یوسف - بنده باز تعقیب میکنم همان موضوعی را که عرض کردم وظیفه پست قبول اشیاء مفصله ذیل است باعتبار کردن اینکه برواتی بدهد هیچ ربطی بهم ندارد پس باید بنویسند قبول میکنند پول بگیرد و بروات بدهد والا برات بدهند یعنی قبول ندارد.

محمد هاشم میرزا - اگر ملاحظه بفرمائید هیچ محتاج به تصریح نیست این که نوشته یعنی قبول میکنند که بروات بدهد در این اشکالی نیست اما قسمتی که راجع بفرمایش آقا سید فاضل است که میفرمایند در باب صرف چه باید کرد آقای مخبر میفرمایند راجع بنظامنامه است بعقیده بنده مربوط بنظامنامه نیست صرف برات تجارتي هر روز يك ترتیبی دارد ممکن است در يك نقطه ۲ ماه يك صرفی داشته باشد و در نقطه دیگر سه ماه صرف نداشته باشد پس مربوط بنظامنامه نیست و از برای این مطلب نمیشود نظامنامه نوشت هر طوری که مه ول است مطابق بروات تجارتي همانطور رفتار میشود بنظر بنده در تحت نظامنامه و قانون نمیشود آورد بجهت اینکه هر روزی تغییر میکنند.

نایب رئیس - گویا مذاکره در این فقره کافی است - رأی میگیریم بماده اول این قانون آقایانیکه موافقت قیام نمایند .

(عده کثیری قیام نمودند و ماده دوم

بمضمون ذیل قرائت شد)

فصل دوم - اداره پست امتیاز اعمال ذیل را بطریق انحصار داراست:

اولا - حمل و نقل منظم و مقرر مسافری و بنه آنها و حمل و نقل آنها بتوسط دستگاههای پستی فوق الماده در شوارع مملکت بوسیله دستگاهها یا گاریهائی که بقوه حیوان حرکت میکنند منزل بمنزل مالهایشان هوض میشود.

ثانیا - حمل و نقل منظم و مقرر مسافری و بنه مسافری بوسائل میکانیکی از طرق بری و بحری مملکت که این وسائل وجود نداشته باشند و اداره پست آنها را تأسیس نماید .

تبصره - انحصار حمل و نقل مسافری و اشیاء آنها

داخل در شور دوم بشویم ممکن است بنظامنامه هم رجوع شود که ببینم میشود یاخیر

مبصر المملک مخبر - بنده عرض می کنم قانون پستی شور اولش تمام شده بجهت اینکه در بعضی موادش که راجع بمجازات بود آقایان پیشنهاد کردند و رفت بکمیسیون و يك ماده اش را هم حذف کردند پس تصور میکنم شور اولش بکلی تمام شده و اشکالی ندارد .

نایب رئیس - اگر آقایان صلاح بدانند رأی میگیریم که داخل شور دوم مواد شویم یا نه بجهت اینکه سابقه هم دارد که گاهی بعضی از مواد قانون برمهگشت بکمیسیون و داخل شور دوم میشد حالا آقایانیکه عقیده دارند در شور دوم قانون پستی شویم قیام نمایند .

(عده کثیری قیام نمودند)

نایب رئیس - اکثریت است .

(فقره اول از فصل اول قانون پستی

بمضمون ذیل قرائت شد)

فصل اول - اداره پست مکلف است که اولاً کلیه مسافری و بنه آنها را بایستهای مقرر و پست های فوق الماده حمل نمایند .

ثانیا اشیاء مفصله ذیل را در تمام مملکت قبول و حمل در توزیع نماید:

یا کتلهای معمولی

یا کتلهای و سایر اشیاء سفارشی و یا کتلهائی که جاری و جوبهیمه شده باشند

امانات پستی سریع السیر

امانات پستی بطئی السیر

کارتهای پستی

جرایم و مطبوعات

مستورهای مال التجاره .

اوراق کار .

مراسلات راجع بادارات دولتی که مجاناً حمل و نقل میشوند

ثالثاً - برواتی (مانند پست) بدهد که در دفاتر پستی داخله مملکت تأدیبه شود .

حاج عز الممالک - بنده در نظر ندارم که تا بحال در مجلس از قوانین فصل نوشته شده باشد فصل معنی ندارد مواد نوشته شود بهتر است .

مخبر - کمیسیون هم این مسئله را قبول کرد و در وقت نوشتن تصحیح میشود و مواد نوشته خواهد شد .

نایب رئیس - در فقره اول مخالفی نیست ؟ (اظهاری نشد)

در فقره ثانی آقایان نظریاتی دارند ؟ (باز اظهاری نشد) - در فقره سوم ملاحظاتی هست ؟

حاج شیخ یوسف - چون در ضمن فصل اول در فقره دوم مینویسد :

ثانیا اشیاء مفصله ذیل را در تمام مملکت قبول و حمل و توزیع نماید

نایب رئیس - فقره دوم گذشت .

حاج شیخ یوسف - میدانم گذشت در فقره دوم نوشته است این اشیاء را قبول می کنند - در فقره سوم (برواتی بدهد) بنده هر چه فکر می کنم

است استعفای خودم را خدمت آقای رئیس داده ام ولی نمیدانم بچه علت آقای رئیس مقتضی ندانسته اند که خوانده شود ولی بواسطه بعضی ترتیبات ناگوار اداری که پیش آمده بنده نتوانستم تحمل کنم استدها میکنم استعفای مرا قبول کنند .

نایب رئیس - کافندی از کاشان راجع بنظلماتی که کرده اند رسیده است فرستاده میشود بکمیسیون هرايض که دقت کنند و بمتظلمین جواب بدهند .

مجلس یکساعت و یکربع قبل از ظهر ختم شد

جلسه ۴۴

صورت مشروح مجلس روز پنجشنبه ۱۹ شهر رجب ۱۳۲۳

مجلس دو ساعت قبل از ظهر در تحت ریاست آقای معمل الدوله نایب رئیس تشکیل و صورت مجلس روز سه شنبه هفدهم قرائت شد

غائب بدون اجازه آقای امام جمعه

غائب با اجازه آقای حاج شیخ حبیب الله

نایب رئیس - آقایان در صورت مجلس نظری دارند (اظهاری نشد) نظری نیست صورت مجلس

تصویب شد دستور امروز شور دوم در قانون پستی تجدید شعب و شور در بقیه مواد قانون تشکیلات مالیه بود موافق اطلاعی که حاصل شده است هنوز بخیر کمیسیون قوانین مالیه نتوانسته اند بقیه قانون تشکیلات مالیه را حاضر کنند و دستور جلسه بعد موکول میشود حالا شروع میکنیم بقانون پستی

حاج شیخ اسدالله - قانون شور اولش تمام نشده و اصولی که راجع بمجازات بوده بکمیسیون برگشت که در آنجا با موافقت نظر بعضی آقایان اصلاحاتی بشود و بمجلس بیاید و شور اول آنها بشود آن اصلاحات هنوز نرسیده است نمیدانم حالا که داخل در مذاکره میشویم راجع بشور اول است یا اینکه بشور ثانی شروع میشود اگر بخواهیم شروع بشور ثانی کنیم گمان میکنم چون شور اول تمام نشده مطابق نظامنامه میتوانیم داخل در شور ثانی بشویم

صدریس - عرض میکنم چند ماده که از قانون پستی ارجاع بکمیسیون شد آن مواد را آوردند بکمیسیون عدلیه این چند روزه بواسطه اختلافی که در اوقات مجلس پیدا شد و مجلس بقبل از ظهر افتاد اوقات کمیسیون ها غیر منظم شد و چون کمیسیون عدلیه قبل از ظهر بوده منعقد شد مگر دیروز و در کلیات آن مواد مذاکره نشد آقای مخبر هم تشریف داشتند ولیکن تطبیق این کبری بر ضروریات هنوز نشده احتمال میدهم در يك یا دو جلسه دیگر تمام شود مقصود این بود که قصوری از جانب کمیسیون عدلیه نشده در يك یا دو جلسه دیگر آن مواد تمام خواهد شد و به مجلس خواهد آمد

منتصر السلطان - در این باب که اظهار شد

چون شور اول تمام نشده نمیتوانیم امروز داخل شور دوم بشویم بنده خواستم عرض کنم فصل مجازات فرستاده شده بکمیسیون و آن فصل بعضی دیگر کاری ندارد آن فصل بکمیسیون عدلیه فرستاده شده که با حضور نمایندگان محترمی که پیشنهاد کرده بودند نظریاتی بشود و با بعضی از اعضاء کمیسیون و پست و تلگراف مشغول رسیدگی هستند لهذا اگر مجلس قبول کند

موقوف بر این خواهد بود که اداره پست تمام لوازم حمل و نقل را بقدر احتیاج و راحت مسافرین کاملاً تهیه نموده باشد .

ثالثاً - حمل و نقل مراسلات اهم از اینکسر بازر باشد یا سر بسته

رابعاً - حمل و نقل کارت‌هایی که عنوان و مطالب دستی روی آنها نوشته شده باشند و کارت‌های پستی خامساً حمل و نقل جرائد و اعلانات و اوراق اخباریه و تفریه نامه و صورت قیمت اشیاء و اوراق ازهر قبیل در صورتیکه اسم گیرنده در روی آنها نوشته شده باشد .

سادساً - حمل و نقل منظم و مرتب مرسوله های سر بسته ازهر قبیل که وزشان از دامن تیریز تجاوز ننمایند (این قبیل بسته ها امانات پستی نامیده میشوند)

نایب رئیس - در فقره اول ماده دوم نظریاتی هست ؟

محمد هاشم میرزا - مقید کردن بدستگاههای پستی فوق العاده یعنی چه آیا اگر دستگاه غیر فوق العاده باشد اداره پست قبول نمیکند خوب است آقای مخبر توضیح بدهند که ملتفت شویم مخبر - اینکه نوشته شده است بتوسط

دستگاههای فوق العاده بملاحظه این است که گاهی میشود اداره پست آن دستگاهی را که حرکت میدهد بقدری معمولات پستی زیاد دارد که کنجایش مسافرین را ندارد باین جهت آنوقت دستگاه فوق العاده حرکت میدهد که مسافرین را بتواند بسهولت و آسایش حمل نماید .

محمد هاشم میرزا - مقصود مقید کردن بقید فوق العاده است بنده گمان میکنم باید نوشته شود هم در معمولی و هم در فوق العاده منتها اگر معمولی نشد فوق العاده خواهد بود و الا اگر مقید بقید فوق العاده باشد معلوم میشود که در دستگاههای معمولی مسافرین را حرکت نخواهد داد .

مخبر - گمان میکنم يك (واو) از اینجا افتاده باشد باید نوشته شود : (دستگاههای پستی و فوق العاده)

محمد هاشم میرزا - صحیح است باین ترتیب اصلاح میشود .

نایب رئیس - در این فقره آقایان نظری دارند ؟

حاج شیخ اسدالله - بنا بود این الفاظ را فارسی کنند در اینجا نوشته شده (میکانیکی) باینکه در کمیسیون رفته است هیچ اصلاحی نشده

مخبر - اگر بخواهیم اینطور اصلاحات را بکنیم خیلی بمحظور می افتیم مثلاً فارسی پست را چه باید نوشت ؟ و کلمه کمیسیون در مجلس معمول است فارسی آنرا چه باید نوشت ؟ از این قسم کلمات خیلی است اگر بخواهیم این لغات را بفارسی ترجمه کنیم خیلی اسباب زحمت میشود پس باید اول يك آکادمی درست کرد که این لغات را در فارسی داشته باشیم آنوقت بفارسی ترجمه کرد .

نایب رئیس - این اصلاح عبارتی است باید بکمیسیون تذکار بدهید تا اصلاح شود در این فقره

دیگر مغالفتی نیست ؟ (اظهاری نشده) در تبصره آقایان اظهاری دارند ؟

حاج شیخ اسدالله - اینکه نوشته اداره پست تمام لوازم حمل و نقل را کاملاً تهیه نماید آیا بچه شکل تهیه کند ؟ آیا خود اداره پست باید تهیه کند یا اینکه قرار داد و کنتراثی با يك کمیانی به بندد اگر مقصود این باشد که با يك کمیانی خارجه قرار دادی به بندد بنده بکلی مغالتم که با کمیانی خارجه قرارداد می بندد ولی اگر باید خود اداره پست وسائل حمل و نقل را تهیه کند بنده موافقت می کنم در صورتی که آقای مخبر توضیح بدهند مقصود او معلوم شود .

حاج عز الممالک - بنده تعجب میکنم از این که در این ماده بدون جهت برای حاج شیخ اسدالله این خیال پیدا شد این جا بطور ساده میگوید در صورتی که اداره پست آن اسباب کار را بخواهی فراهم کند آنوقت انحصار با خود اوست حالاً ما بدون جهت اینجا فکر کنیم که يك قرارداد با يك امتیازی خواهد داد و آن امتیاز بر خلاف قانون اساسی خواهد بود این چیز غریبی است اینجا بطور ساده نوشته است که هیچ همچو مفهومی ندارد و بعقیده بنده هیچ ایرادی وارد نیست .

حاج شیخ اسدالله - بلی این بحث بر بنده وارد است که بکفتری فهم ناقص است تقصیر بر سایرین نیست فهم خود کم است در اینجا میبوسد انحصار در صورتی است که اداره پست تمام لوازم حمل و نقل را فراهم کرده باشد چون الان معمول اداره پست این است که وسائل حمل و نقل را که فراهم میکنند بوسیله يك قرارداد یا کنتراث با يك شخص یا يك کمیانی است اگر مقصود این است که اداره پست امتیاز بگیرد و با يك کمیانی قرار داد نبندد در این صورت بنده باین امتیاز موافقت ندارم این که می فرمایند عبارت خیلی ساده است بلی عبارت خیلی قشنگ نوشته شده ولی يك عبارتی است که اداره پست بواسطه آن يك اختیاراتی پیدا میکند که بهر قسمی که بخواهد وسائل حرکت مسافرین را فراهم کند مثل این که تا بحال اداره پست نتوانسته است خودش از اینجا تا قزوین لوازم حمل و نقل مسافرین را کاملاً فراهم کند و امتیازش را بکمیانی خارجه داده است - یا داخله یا خارجه کاری ندارم اگر آقای معاون توضیح بدهند که وسائل حمل و نقل را خود اداره پست فراهم خواهد کرد بنده آن وقت تصدیق میکنم که این امتیاز بجا است و اداره پست باید این امتیاز را دارا باشد اما اگر باین قسمی که حالا معمول است امتیاز را بگیرد و آن وقت امتیاز حمل و نقل را بيك کمیانی دیگر بدهد بنده عقیده ام این است که هیچ مناسب نیست امتیاز بدهیم آقای حاج عز الممالک که دفاع کردند و فرمودند مطلب خیلی واضح است بنده تعجب می کنم چرا آقای معاون و مخبر خودشان دفاع نمیکند .

مخبر - اولاً مقصود اداره پست از اینجاده

این است که خودش وسائل حمل و نقل را فراهم کند و با اجازه کنتراث نهدد چنانچه ملاحظه فرمایند در فصل ششم هم در این باب اشاره شده است که پس از این که کنتراثهای حالیه تمام شد اداره پست

خودش اینکار را خواهد کرد بملاوه اداره پست تا امروز اینکار را نکرده که امتیاز را بيك تبعه خارجه واگذار کند و تا امروز در تمام طرفیکه پست حمل و نقل می شود حتی همین قدر سعی کرده است به نوبی که شعبه داخله باشند قرار بدهد به تبعه خارجه و همچوقت يك اداره دولتی نمی آید حمل و نقل پست خود را بعهده يك خارجه واگذار کند

حاج شیخ اسدالله - اگر چه این تبصره بر حسب ظاهر و بنابر نظریات بعضی از آقایان قابل مذاکره نیست ولیکن بر عکس بعقیده بنده قابل خیلی مذاکره است و خیلی تشکر می کنم از آقای مخبر که این جا بکفتری توضیح دادند که امتیاز اداره پست دارای خواهد بود بطوریکه خودش کاملاً لوازم حمل و نقل مسافرین را فراهم بکند یا این توضیحی که آقای مخبر دادند الان عرض می کنم که در صورت مجلس نوشته شود در دفتر مجلس بماند که این امتیاز را وقتی اداره پست دارا خواهد بود که خودش کاملاً لوازم حمل و نقل مسافرین را فراهم بکند و با این بیان گمان میکنم دیگر لازم نباشد تفسیری در این عبارت بدهند و اگر این مذاکره نشده بود بعقیده ام این بود که عبارت تغییر داده شود و حالاً همین توضیح که دادند قناعت میکنم

نایب رئیس - آقایان مذاکره را کافی می دانند ؟ (گفته شد کافی است) در فقره سوم مغالفتی هست ؟

حاج شیخ اسدالله - متأسفانه بنده بکفتری دارم که مجبورم در این موارد مخالفت نمایم بواسطه اینکه امتیاز يك چیزی است که تصور میکنم منافی آزادی باشد و حتی الامکان باید این امتیاز که مغالفت با آزادی عمومی است بترتیبی داده شود و طوری شرح بدهند که اسباب فشار بر عامه نباشد از این جهت است که بنده با این امتیاز که حق فرستادن کاغذ را انحصار با اداره پست میدهد بطوریکه هیچکس نتواند کاغذ خود را بفروشد مغالفت هستم اگر چه در ماده دیگر در این باب توضیحی داده شده ولی بعقیده بنده وافی بمقصود نیست بنده سزاوار نمیدانم که مغالفت با مقتضیات مملکتی امتیاز فرستاده شود یا کنها را کلیه با اداره پست قرار بدهیم اگر چه میفرمایند دولت این امتیاز را دارا میباشد اداره پست کار نمیکند ولی بنده مخالف این عقیده هستم و عرض میکنم که شاید بستخانه خارجه این امتیاز را دارا باشند لکن در ممالک خارجه يك اسبابی برای حمل این قسم چیز ها از قبیل راه آهن های پستی سریع و غیر سریع - السیر هست که هر کس بهر نقطه بخواهد کاغذ بفروشد یا کمال سهولت میفرستد و مقرون بصره هم هست و کاغذی را که با اداره پست میدهد خیلی زود بمحل مقصود میرسد اما در مملکت ما اینطور نیست بسا هست که من اگر بخواهم یک نفر برای يك مطلب مهمی بجائی فرستم و با چند نفر برای يك مطلب مهمی اگر بخواهند يك کسی را بيك نقطه بفرستند باین نا امنی طرق و شوارع شاید ده روز و دو روز از اداره پست میرود این است که باید يك موقعی این امتیاز را داد که لوازم اینکار برای دولت فراهم شده باشد و اسباب آسایش رفاهیت عامه بشود بنده در شور اول هم در موضوع تقشیش و مجازات عرض کردم که مردم در فشار و زحمت می افتند برای

اینکه تقشیش در این کار را بطوری سخت گرفته اند که مجبور هستند تمام مردم را در بین راه کاوش کنند که مبادا کاغذی با خودشان حمل کرده باشند و بنده هیچ مخالف با مقتضیات مملکتی نمیدانم که اداره پست چنانکه تا بحال بوده این انحصار امتیاز را نداشته باشد و مردم هم آزاد بودند و هیچ نقصی هم در اداره پست خودمان نمی بینم و خیلی هم منظم و مرتب کار میکنند و تصور میکنم که صلاح نباشد برای این که هایدی اداره پست زیاد شود این امتیاز را بدهیم و مردم در فشار و زحمت بیفتند این است که بنده باین امتیاز بکلی مخالفم .

منقصر السلطان - مذاکرانی که آقای حاج شیخ اسدالله فرمودند دو فقره بوده يك فقره راجع به تقشیش و مجازات بود که مربوط باینجا نیست و مواد تقشیش بعد می آید و استدعا میکنم وقت مجلس را نگیرند و آقای رئیس هم در موقع اخطار فرمایند که مذاکره را در موقع خودش بفرمایند که خیلی وقت مجلس تلف نشود و يك فقره دیگر هم راجع بانحصار مذاکره کردند بنده عرض میکنم خیلی چیزها خوب است ولی باید صرفه دولت و ترتیبات بودجه مملکت را هم ملاحظه کرد و بکفتری برای اداره پست قرار داد البته در خاطر دارند که چند روز قبل که در خصوص بودجهها صحبت میکردیم و بواسطه نداشتن پول بودجهها را رد کردیم در بودجه تشکیلات جدید که یکی از آنها راجع به عدلیه های مملکتی بود رأی ندادیم حالاً چگونه میتوانیم بواسطه بعضی بیانات قشنگ رضایی که هرج و مرجی در يك اداره بشویم که مخارج زیاد دارد و باید سالی صد و پنجاه الی دویست هزار تومان هم بدولت بدهد بملاوه این قرارداد پستی چیزی است که باتمام دول و تمام جاها بسته شده بطور عمومی شود ما خودمان در این باب بيك هرج و مرجی رضایی شوریم که تمام افراد مردم هرجا میخوانند بروند مختار باشند یا کات و امانات را خودشان حرکت بدهند پس معلوم میشود برای اینکه انحصار اداره پست بر مردم صدمه میزند باید در بستخانهها را بنده و هر کس آزاد باشد پست را ببیل خودش حمل کند و هر مسافر دچار آزار شتر دار مثل ایام قدیمه و قاصد های سابق بیاید بگوید یا کت ها را بدهید ما حمل کنیم به یریم . در باب تقشیش هم وقتی که بمواد آن رسیدیم می توانند اظهارات خودشان را در آنجا بکنند و بفرمایند که این تقشیش سخت است و باید فلانطور نوشته شود لکن حالاً نمیشود وقت مجلس را گرفت در ماده دو ساعت حرف زد بنده هم میتوانم متصل حرف بزنم استرحام نمایم توجه خلق را بطرف خود جلب کنم ولی باید نظریات اساسی باشد و همیشه بمواد قانون نگاه کرد که دست و پای دولت بسته شود همین قسم میشود و بواسطه همین نقطهها و بیانات است که تمام کارها بی ترتیب مانده است .

نایب رئیس - آقای مدرس پیشنهادی نموده اند قرائت میشود و بعد رأی میگیریم . (پیشنهاد مزبور بمضمون ذیل قرائت شد) پیشنهاد میکنم ثالثاً چنین نوشته شود: حمل و نقل مراسلات بواسطه پستی .

مدرس - عرض میشود که فرض از وضع قانون

آسایش خلق است در امور معاشیه و اگر فائده هم برای دولت داشته باشد خیلی خوب است خصوص اداره پست که فرض اصلی از آن آسایش حق است که امور تجارت و مطالبشان بسرعت پیش برود دولت پیشنهاد کرده است و گویا صلاح هم در این باشد که نحوه پست بطریق امتیاز باشد کما اینکه در تمام روی زمین پست بطریق امتیاز است یعنی در يك مملکت نمیشود که اداره پست دایر باشد و اداره پست بنحو انحصار و اختصاص مأموریت است لیکن مسئله پست يك مطلبی است و مسئله کاغذ بردن يك مطلب دیگر باید آقای مخبر توضیح بدهند تا ما بفهمیم که دولت میخواهد امتیاز و انحصار کاغذ بردن را بگیرد یا میخواهد امتیاز پست را بگیرد مسئله کاغذ بردن را که مفاد این عبارت است مثل این است که مثلاً بنده از طهران میخواهم اصفهان يك کسی یا کت بمن میدهد و میگوید این کاغذ را در اصفهان بخوانده بنده بفهمم این کاغذ را میبرم و بخوانده او میدهد آیا مراد از این ماده این است که این پاکت را من بپریم و صاحب ببرد با اداره پست بدهد اگر مراد این باشد عرض میکنم این معنی رفاهیت خلق نیست و باید آنجا بدید این را بدولت امتیاز داد بلکه باید امتیاز پست را بدولت داد یعنی اگر کسی بخواهد با مال یا قاصد کارش را این قرار بدهد که کاغذ ببرد نتواند و امتیاز این کار با دولت باشد مصلحت مملکت و آسایش خلق در این است که انحصار پست با دولت باشد اما امتیاز کاغذ بردن با دولت باشد این يك چیز غریبی است کما اینکه دوازده سال قبل که ما ن هریستان بودیم و آنجا هم میخواستند همین بنا را بگذارند که هر کس کاغذ دارد ببرد با اداره پست بدهد و تبریز را اینکار نشد و نخواهد شد و نتایجش هم همان است که می بینیم پس باید کاری کرد که هم رفاهیت و آسایش خلق در آن باشد و هم نقی هاید دولت شود لهذا بعقیده بنده این است بطوریکه این پیشنهاد را کرده ام نحوه پستی انحصارش با دولت باشد اما کاغذ های انفرادی ابدأ صلاح نیست که انحصارش بدولت داده شود و فائده هم بر آن مترتب نیست لهذا در این باب پیشنهادی کرده ام که اگر آقایان صلاح بدانند رأی بدهند .

مخبر - عرض میکنم اداره پست مقصودش از این انحصار این است که بواسطه حمل و نقلی که در این مملکت موجود است ازم کارچی یا چاروادار یا قاصد نتواند کاغذ را حمل کند اما اینکه آقای مدرس میفرمایند اگر يك مسافری بخواهد حرکت کند اداره پست جلو گیری میکند عرض میکنم مسافرین برود نوع هستند يك جوزه مسافری هست که با کاری حرکت میکنند هر کاری روزی ده یا بیست نفر مسافر حرکت میدهد اگر هر کدام از این مسافرین که مثلاً میخواهند باصفهان بروند ده تا بیست تا پاکت از اینجا بگیرند ببرند البته اداره پست باید جلو گیری نکند اما اگر يك نفر مسافر معمولی که با مال خودش حرکت می کند بيك يادو کاغذ از رفتن خودش بگیرد و باصفهان ببرد اداره پست جلو گیری نخواهد کرد ولی البته هر موقعی که از برای دخل خودشان بخواهند این کار را بکنند اداره پست جداً جلو گیری خواهد کرد ولی اگر مثلاً يك پاکت مال بنده باشد و بخواهد ببرد اهمیتی ندارد و بملاوه در ماده ۳ تصریح شده است اشخاص بيك پاکت های شخصی داشته باشند

مدرس - جایش اینجا است بواسطه اینکه در اینجاده مورد امتیاز را ذکر میکنند و میگویند بيكی از موارد امتیاز یا کات است بنده عرض میکنم مراسلات را بطور مطلق نمیتوان امتیاز داد و باید عبارت را تغییر داد یا بآن نوعی که بنده پیشنهاد کردم یا بنحوی که آقایان پیشنهاد کردند لفظی ذکر

شود که رفع اشتباه بشود بنویسند (حمل مراسلات بوسائل پستی منحصر بدولت است) بازم مکرر عرض میکنم کسی در این مملکت نمیتواند پست را اداره کند نه اینکه میتواند کافذ ببرد چه با مال چه با گاری چه با دوش نمیتواند پست را اداره کند و پست منحصر بدولت است اما کفایت بردن منحصر بدولت نیست .

بنده پیشنهاد کردم اگر آقای مخبر قبول میکنند بر گردانند کمیسیون والارای بگیرند .

نایب رئیس - آقای مخبر قبول دارند یا رای بگیریم ؟

مخبر - بنده نمیتوانم قبول کنم

نایب رئیس - پس پیشنهاد قرائت می شود رای میکنیم

(مجدداً قرائت شد)

نایب رئیس - رای میکنیم در قابل توجه بودن این پیشنهاد . آقایانیکه تصویب می کنند قیام نمایند

(اغلب نمایندگان قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد - در فقره چهارم مغالطی نیست ؟

آقای سیدفاضل - همان تغییر که آقای مدرس در فقره سوم فرمودند در فقره چهارم هم تصور میکنم لازم است زیرا کارتهای پستی با مراسلات فرق ندارد اگر بنا باشد مطلق کارتها بدولت انحصار داشته باشد سلب آزادی و آسایش از مردم خواهد شد بنده هم در اینجا همان پیشنهاد را میکنم

مخبر - اولاً خود آقای ملاحظه بفرمایند که نوشته شده است کارتهای پستی یعنی چه غیر از اداره پست که کسی کار ندارد

نایب رئیس - دیگر مغالطی نیست در فقره پنجم نظریاتی هست ؟ (اظهاری نشد) در فقره ششم هم مغالطی نیست در تبصره یک پیشنهادی از طرف آقای مدرس شده است خوانده میشود

(بعضیون ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم که آخر تبصره ضمیمه شود (اداره پست میتواند با داخله در تأسیس مذکور شرکت نماید یا قراری بدهد)

نایب رئیس - یک پیشنهاد هم از طرف آقای حاج شیخ اسدالله شده قرائت میشود

(بعضیون ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم ذیل قسمت ثانی ماده (۲) اینطور نوشته شود :

تبصره انحصار حمل نقل مسافرین و اشیاء آنها موقوف بر این خواهد بود که اداره پست مستقیماً تمام لوازم حمل نقل را بقدر احتیاج راحت مسافرین کاملاً تهیه نموده باشد

نایب رئیس - آقای مدرس در پیشنهاد خودتان اگر توضیحی دارید بفرمایند

مدرس - چون در تبصره فرمایش فرمودند انحصار حمل و نقل مسافرین و اشیاء آنها موقوف بر این خواهد بود که اداره پست تمام لوازم حمل و نقل را بقدر احتیاج و راحت مسافرین کاملاً تهیه نموده باشد در اینجا پیشنهاد کردم که ضمیمه شود که اداره پست میتواند فقط با داخله در فراهم کردن این تأسیسات شرکت کند و قراری بدهد و این نظر همان است که

آقای حاج شیخ اسدالله اظهار فرمودند که اگر بشود میتواند با اتباع داخله قرار دادی بکند و باشرکتی بنماید مثلاً از اینجا تا اصفهان را با یک نفر از اتباع داخله قرار قرار بدهد و بابا و گذار کند که اداره را درست کند و حمل نماید و با اداره پست شرکت کند بنده لازم میدانم این عبارت ضمیمه آخرین ماده شود **مخبر** بنده تصور میکنم لزومی نداشته باشد بجهت اینکه اداره پست حتی المقدور در صدد این است که وسائیل حمل و نقل را خودش فراهم کند و فراهم کردن لازم شد که با یک نفر دیگری در بعضی خطوط شرکت یا کنتراتی نماید تا امروز با نظیر این را ندیده ایم که اداره پست با یک نفر خارجی یک کنتراتی کرده باشد البته با یک نفر داخله که کنتراتی میکند اداره پست یک اداره دولتی است بهیچوجه من الوجوه حاضر نخواهد شد که یک کنتراتی با تبصره خارج به بند مخصوصاً در قانون تصریح شده سکه با اتباع خارجه نیاید داخل مذاکره شوند و کنتراتی به بندن چطور اداره پست می آید کار را به تبصره خارجه واگذار می کند .

مدرس - با اینکه خود آقای مخبر این مطلب را تصدیق دارند که صلاح وزارتخانه و اداره اینست خوب است همین چیزی را که بنده نوشته ام قبول بفرمایند زیرا مانعی نمی بینم که این عبارت در اینجا اضافه شود و البته مقتضی تکلیف یک اداره همین است که آقای مخبر بیان فرمودند با وجود این که تصدیق میفرمایند بعداً مانعی نمی بینم که این دو کلمه را در آخرین ماده منظم کنند و این اجازه با اداره پست داده شود زیرا بنده یقین دارم چند سال دیگر خود اداره پست نمی تواند خودش وسائیل حمل و نقل را کاملاً فراهم کند باید شریک پیدا کند مقابله بدهد کنتراتی به بندن مثلاً از اینجا تا اصفهان را یک نفر شرکت نماید و از اینجا تا خراسان را با دو نفر و همچنین سایر ولایات را دولت باید حتماً اینکار را بکند حالا آقای مخبر این نظر را دارند خیلی تقدیس میکنم و مجدداً تمنا دارم این دو کلمه را بر این ماده اضافه کنند و این اجازه از طرف مجلس با اداره پست داده شود و عقیده ام این است صلاح اداره پست هم همین است که از طرف مجلس اجازه داشته باشد .

نایب رئیس - اصلاح آقای مدرس مجدداً قرائت می شود و رای می گیریم (مجدداً قرائت شد)

آقایانیکه با این اصلاح موافقت دارند قیام فرمایند (عده کثیری قیام نمودند)

نایب رئیس تصویب شد اصلاح آقای حاج شیخ اسدالله هم قریب به همین مضمون است قرائت میشود و ایشان توضیح میدهند .

(مجدداً قرائت شد)

حاج شیخ اسدالله - اینجا آقای مخبر یک توضیحی دارند بر حسب توضیحی که آقای مخبر دادند بنده این کلمه را زیاد کردم که عبارت را واضح تر کند فرمودند امتیاز اینکار بایستخانه است در صورتیکه اداره پست وسائیل حمل و نقل را فراهم کند بنده لفظ (مستقیماً) را اضافه کردم که هر وقت که اداره پست خودش مستقیماً این وسائیل را فراهم کرد این امتیاز را دارا باشد و الا اگر غیر از این باشد امتیاز موقع ندارد این است که پیشنهاد بنده غیر از پیشنهاد آقای مدرس است بنده هم تقاضا میکنم رای بگیرند

معاون وزارت پست و تلگراف - در

ماده اول این قانون که اداره پست را مکلف بعمل مسافرین و غیره میکنند رای میدهند و میگذرد ولی در ماده ثانی که اداره پست میبخواهد وسائیل این کار را فراهم کند یک مخالفتهای میشود که بنده هیچ نمیتوانم بفهمم مقصود از این مخالفتهای چیست اداره پست وسائیل حمل و نقل را بچه ترتیب باید فراهم کند این مربوط قانون نیست که بگوئیم تربیت فراهم کردن وسائیل آنرا باید در قانون بدهیم ممکن است اداره پست با یک کسی قرار داد کند که بگوید یا نصد تومان بشما میدهم این راه را درست بکنید حالا میفرمایند قرار داد با دیگری نبندد یا یک کنتراتی نکنند اداره پست باید حتماً وسائیل حمل و نقل را تهیه کند چه خودش باشد و چه اشخاص دیگر اگر میفرمایند اداره پست در تمام راه ها اسباب ها و اسبها و اتومبیل ها و چیز هائی که لازم است خودش خریداری و مباشرت کند یعنی حتی حمل جاتش را هم خودش معین نماید و اجرت بدهد البته تمام آقایان تصدیق خواهند فرمود که این ترتیب بکلی ضرر دولت است و چنانچه ملاحظه میفرمایند برای صرفه دولت مجبور هستیم بعضی محلها را بطور اجاره و استیجاره به بعضی اشخاص واگذار کنیم و البته در هر موقع صلاح و صرفه اداره پست اقتضا کند خودش اسباب و دستگاه راه باندازد و این کار را خواهد کرد ولی اگر دیدیم یک کسی می آید و این کار را بخواهد بهتر تهیه میکنند و بطوریکه در فصل اول تصریح شده مسافرین را صحیح و سالم برسانند و اسباب آسایش آنها را مرتب و فراهم می کند با او یک قراردادی مینماید که مسافرین را حرکت دهد و این مسئله هیچ ارتباطی با آن فرمایشاتی که آقایان فرمودند که اداره پست یک اختیاراتی که داراست آن اختیار خودش را بدیگری واگذار میکند یا امتیاز خودش را بدیگری میدهد ندارد و این خیال بکلی باطل است و چنین چیزی نیست زیرا اداره پست اگر قراردادی ببندد قرارداد موقتی است و البته این قرارداد لازم است و صرفه دولت در اوست دیگر تصور نمیکنم هیچ یکی از نمایندگان در اینخصوص مغالطی بفرمایند و آنچه را هم که آقای مدرس پیشنهاد کردند بنده سکوت نمودم بجهت این بود که آقای مخبر توضیحی که لازم بود در اینخصوص دادند این مسئله بدیهی است زیرا اگر از طرف اداره پست قرارداد یا کنتراتی بایستی بسته شود باید با مضای وزیر مشول برسد و مطابق همان دستور و قوانین که در دست دارد باید رفتار کند و در تمام موارد باید این نکته رعایت شود .

نایب رئیس - گویا مذاکره در اینخصوص کافی است - رای میکنیم با اصلاح آقای حاج شیخ اسدالله آقایانیکه این پیشنهاد را قابل توجه میدانند قیام نمایند .

(عده قلیلی قیام نمودند)

نایب رئیس - رد شد - در ماده دوم چون اصلاحی شده بود ارجاع بکمیسیون شد دیگر رای نمی گیریم ماده سوم قرائت میشود

(فقره اول از ماده سوم بمضمون ذیل قرائت شد)

ماده سوم - فقرات ذیل از امتیاز اداره پست خارج است :

اولاً - حمل نقل مسافرین و بنه آنها در صورتیکه با وسائیل شخصی یا دستگاههای شخصی یا دستگاههای

کرایه مون تبدیل مال در عرض راه با کاروان یا با راه آهن و یا با وسائیلی که امتیاز آنها قبل از وضع این قانون داده شده مسافرت نمایند و حمل مسافرین و بنه آنها در طرفیکه حالیه اراجه رو نیستند و همچنین حمل مسافرین و بنه آنها بوسیله دستگاههای کرایه که بقوه حیوانی یا مکانیکی در شهرها و نقاط پر جمعیت و اطراف آنها حرکت و حمل مسافر مینمایند و مالیات را نیز میبردارند

نایب رئیس - در این قسمت هم ایرادی نیست فقره هفتم خوانده می شود

(باین مضمون قرائت شد)

سابعا - مراسلات متبادله فهایین دول خارجه و نمایندگان آنها از قبیل سفراء و وزراء و کنسولها که در مملکت ایران بسمت رسمیت مملکتند و در خروجی های سفارتی بسوجب قرار داد حمل و نقل می شود .

(فقره هشتم)

ثامناً - مراسلاتی که از نقطه نقطه ارسال میشود که در آنجا پستخانه نباشد

نایب رئیس - در فقره هشتم مغالطی نیست

علل الملک - بنده نظریاتی داشتم که می خواستم در مستثنیات عرض کنم ولی پیشنهاد آقای مدرس آن نظریات بنده را مرتفع می کند بجهت این که قانون نباید مختصر باشد و باید در تمام جزئیات او نظر بشود ولی در آن موقع تصور نمیکنم محلی برای این مطلب باشد حالا یک تردید عقیده دارم که اگر آن پیشنهاد قابل توجه کمیسیون بشود - این دیگر لازم نیست بنده نظریات خودم را عرض کنم و اگر قابل توجه نشود و کمیسیون تصدیق نکند آن نظریات من باقی است

نایب رئیس - آقای محمد هاشم میرزا مغالطه؟

محمد هاشم میرزا - بلی آقای علل الملک موافقم می خواهم عرض کنم اگر این پیشنهاد آقای مدرس هم مثل پیشنهاد بنده که قابل توجه شد و بکمیسیون رفت دوباره برنگشت بشود همان تردیدی که برای آقای علل الملک حاصل شده برای بنده هم هست ولی اگر پیشنهاد آقای مدرس قبول شد معنی این پیشنهاد بنده نیست حالا مردم که پیشنهاد قبول میشود یا رد می شود اگر کمیسیون قبول کرده است بگویند تا بدانم .

مخبر - پیشنهاد آقای مدرس هنوز معلوم نیست در کمیسیون قابل توجه بشود یا نشود بجهت اینکه این مسئله باید در کمیسیون مذاکره شود و اما راجع به پیشنهاد آقای محمد هاشم میرزا آن پیشنهاد طوری نوشته شده بود که کمیسیون نمیتوانست قابل توجه بداند بجهت اینکه اول معنی هاشم میرزا پیشنهاد کرده بودند که در فاصله نقاطی که مسافر معمولی زودتر از پست برسد آزاد باشند ممکن نیست این پیشنهاد قبول بشود بجهت اینکه یک شخصی ممکن است با اتومبیل حرکت کند البته این شخص مسافر معمولی است و زودتر از پست میرود پس ممکن است نوشتجات مردم را بگیرد ببرد باین جهت بود که قابل توجه نشد اما اگر مقصودشان این است که از یک شهری بشهر دیگری که دو راه داشته باشد از یک راهش پست دایر باشد و از راه دیگری پست موجود نباشد که از آن راه مردم بتوانند زودتر برسند

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

مطلب دیگری جزء اطلاعات راجه تحویل دادن مال التجاره نیست .

نایب رئیس - در فقره پنجم اعتراضی نیست؟ (مخالفتی نبود فقره ششم قرائت شد)

سادساً - اوراق راجه بسایر ادارات حمل و نقل عمومی که با وسائیل حمل و نقل خودشان فرستاده می شود .

نایب رئیس - در این قسمت هم ایرادی نیست فقره هفتم خوانده می شود

(باین مضمون قرائت شد)

سابعا - مراسلات متبادله فهایین دول خارجه و نمایندگان آنها از قبیل سفراء و وزراء و کنسولها که در مملکت ایران بسمت رسمیت مملکتند و در خروجی های سفارتی بسوجب قرار داد حمل و نقل می شود .

(فقره هشتم)

ثامناً - مراسلاتی که از نقطه نقطه ارسال میشود که در آنجا پستخانه نباشد

نایب رئیس - در فقره هشتم مغالطی نیست

علل الملک - بنده نظریاتی داشتم که می خواستم در مستثنیات عرض کنم ولی پیشنهاد آقای مدرس آن نظریات بنده را مرتفع می کند بجهت این که قانون نباید مختصر باشد و باید در تمام جزئیات او نظر بشود ولی در آن موقع تصور نمیکنم محلی برای این مطلب باشد حالا یک تردید عقیده دارم که اگر آن پیشنهاد قابل توجه کمیسیون بشود - این دیگر لازم نیست بنده نظریات خودم را عرض کنم و اگر قابل توجه نشود و کمیسیون تصدیق نکند آن نظریات من باقی است

نایب رئیس - آقای محمد هاشم میرزا مغالطه؟

محمد هاشم میرزا - بلی آقای علل الملک موافقم می خواهم عرض کنم اگر این پیشنهاد آقای مدرس هم مثل پیشنهاد بنده که قابل توجه شد و بکمیسیون رفت دوباره برنگشت بشود همان تردیدی که برای آقای علل الملک حاصل شده برای بنده هم هست ولی اگر پیشنهاد آقای مدرس قبول شد معنی این پیشنهاد بنده نیست حالا مردم که پیشنهاد قبول میشود یا رد می شود اگر کمیسیون قبول کرده است بگویند تا بدانم .

مخبر - پیشنهاد آقای مدرس هنوز معلوم نیست در کمیسیون قابل توجه بشود یا نشود بجهت اینکه این مسئله باید در کمیسیون مذاکره شود و اما راجع به پیشنهاد آقای محمد هاشم میرزا آن پیشنهاد طوری نوشته شده بود که کمیسیون نمیتوانست قابل توجه بداند بجهت اینکه اول معنی هاشم میرزا پیشنهاد کرده بودند که در فاصله نقاطی که مسافر معمولی زودتر از پست برسد آزاد باشند ممکن نیست این پیشنهاد قبول بشود بجهت اینکه یک شخصی ممکن است با اتومبیل حرکت کند البته این شخص مسافر معمولی است و زودتر از پست میرود پس ممکن است نوشتجات مردم را بگیرد ببرد باین جهت بود که قابل توجه نشد اما اگر مقصودشان این است که از یک شهری بشهر دیگری که دو راه داشته باشد از یک راهش پست دایر باشد و از راه دیگری پست موجود نباشد که از آن راه مردم بتوانند زودتر برسند

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

که تجار بهرامی مال التجاره خود می فرستند و شامل

در این صورت مردم می توانند از اداره پست تقاضا کنند که وسائیل حمل و نقل را در آنرا که پست ندارد تهیه نماید و اداره پست مکلف است این کار را بکند و اگر تا امروز نکرده است قصور از طرف خودشان بوده است که احتیاجات خودشان را نهمیده و مقاصد خودشان را با اداره پست اظهار نکرده اند

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال التجاره اش می خواهد بفرستد بیست و روز در تر برسد یا اینکه مال التجاره اش را نفرستند و بیست و روز زودتر کافذش را بطور مساعد بفرستد بنده تصور میکنم این توضیحاتی را که آقای مخبر و آقای معاون میفرمایند هیچ مقصود را نهماند و یک فرض خیلی بدیهی را میفرمایند و این فرض برای پنجاه شصت سال دیگر ممکن است صورت بگیرد زیرا اتومبیل در تمام ایران خیلی نادر است که میتوان با اتومبیل حرکت کرد بهلاوممكن است اتومبیل و این قبیل وسائیل را استثناء کنند و بنویسند مسافرین معمولی که بوسائیل غیر مکانیکی حرکت میکنند خودشان باید تصدیق بفرمایند که عرض بنده را باید قبول کنند و نفرمایند در کمیسیون قابل توجه نشد قابل توجه نشدن در کمیسیون دلیل نیست خوب است یک دلیلی در مقابل عرض بنده بفرمایند که بنده وسایر آقایان را متقاعد کنند چنانچه در کمیسیون که بودیم با حضور مسو (موایر) هم عرض کردم خود او تصدیق کرد که بعضی نقاط هست که برای مردم خیلی مشکل است اما اینکه میفرمایند ممکن است پست گذاشته شود بنده در آن باب عرضی ندارم عرض بنده راجع بآن نقاطی هست که اسباب و وسائیل حمل و نقل فراهم نیست و نمیتواند زودتر از شتر دار اشیاء مردم را برساند در اینصورت هیچ دلیلی ندارد که ما امتیاز راه را باده پست بدهیم اگر یک جعتی برای این بیان شود قبول میکنم والا رد کمیسیون دلیل نمیشود و بنده را

محمد هاشم میرزا - بنده آن روزی که این ماده را پیشنهاد کردم قابل توجه شد گمان میکردم آقای معاون هم قبول کرده است این مسئله در نظر بنده از بدیهیات است همانطوریکه آقای مدرس فرمودند مقصود از پست و پستخانه چه چیز است ؟ مقصود این است که کافذهای مردم را منظملاً زودتر برسانند و در نقاطیکه مردم منزل بمنزل حرکت می کنند و ممکن است کافذ بنده را زود تر برسانند نمی دانم بچه دلیل آزادی بنده را میگیرند و بنده می گویند توحق نداری کافذی را بیک کسی بدهی که پنجره برساند و باید مجبور باشی با اداره پست بدهی که یکماه برساند خوبست خودشان مدها در اداره پست اطلاع دارند که خیلی از تقاضا هست که ممکن است بدهند و کافذهای مردم پنجره شش و روز برساند در صورتی که اگر با اداره پست داده شود ممکن است تا یکماه و بیست و پنجره هم نتواند برساند بنده از طرف موکلین معترم خود عرض میکنم اهالی طیس یا اهالی یزد تجارت دارند شتر داری که میرود ممکن است ده روزه کافذهای مردم را برساند حالا خوب توضیح بدهند که اداره پست چه وسایلی میتواند فراهم کند که زودتر از بیست و پنجره یا یکماه کافذ مردم را از طیس بشهد و از مشهد بطهران و از طهران به یزد حمل نماید ملاحظه بفرمایند آیا انصاف است که در جایی که کسی مال التجاره اش را فرستاده است کافذی که برای مال

متقاعد نمیکند خاصه در صورتیکه اکثریت مجلس هم باینده موافق است .

معاون وزارت پست - فرمایشاتیکه آقا فرمودند از یک نقطه نظر خصوصی است و چند نقطه را میفرمایند که پست وجود ندارد بنده تصدیق میکنم اما باید ملاحظه کرد در اینجا قانون وضع میشود وقتی باشد در قانون استثناء پیدا شود تفکیک آن از برای دولت غیر ممکن است مقصودشان این است در و نقل نقاطیکه شتر دارومکاری می رود اشیاء را حمل و مینماید این از دو قسم خارج نیست یا اینکه در دو طرف آن محل پستخانه هست یا نیست ملاحظه فرمودید در آن ماده که بعضی چیزها را از انحصار اداره پست خارج میکند یکی آنجائی است که یک طرفش یا دو طرفش دفتر پست نباشد آنجا قانون بر مردم حق داده است که می توانند اشیاء خودشان را حمل کنند بکسوم دیگر اینست که ممکن است از یکراه مستقیمی اداره پست منظمی باشد و از راه غیر مستقیم مکاری یا قاصد بتواند زودتر از پست برسد آنهم از دو صورت خارج نیست یا آن مجلی که بخواهند یک چیزی بتوسط اداره پست بفرستند یا یک جمعیت معدودی هستند یا اینکه یک نفر است و در سال یکمرتبه این اتفاق می افتد اگر معدودی هستند چنانچه در کمیسیون مذاکره شد حالا هم پیشنهاد کنید قبول دارم که هر وقت یکمده اشخاص باینده تقاضا کنند که از فعالان راه برای ما بهتر است که پاکتهای ما حمل شود اداره پست مکلف است فوراً در آن راه دفتر پست دایر کند پس خوب است حالا که خیلی اصرار دارند یک همچو چیزی در این قانون نوشته شود بعلاوه راجع باین قسمت که میفرمایند بنده یک توضیح دیگری میدهم و آن اینست که اداره پست چنانچه ملاحظه میفرمائید اگر در همه جا دفتر پست بگذارد یک ضرر فوق العاده برای دولت تولید میشود برای دولت فایده نمیکند مثلاً فرض بفرمائید گیلان و طهران که یک پست منظمی دارد اگر مثلاً مثل سابق بود و حمل و نقل کاری نبود ممکن بود یک قاصدی پیدا شود و از پشت کوه پست را زودتر برساند البته آن آدم برای سهولت اینکار را نمیکند برای حقوقی که می گیرد این کار را میکنند اگر این ترتیب را مستثنی کنید به بنیاد چقدر برای دولت ضرر دارد پس عرض کنم قانون را نباید از برای یک همچو اتفاقی ضایع کرد ممکن است اداره پست را مکلف کرد که از آن طرفیکه سهلتر است وسائل پست را فراهم نماید چنانچه مثل زدند که از سبزوار بقلان نقطه یک راهی هست که بتواند زودتر برساند بنده هم تصدیق دارم و عرض میکنم ممکن است یکماده اضافه کنیم که هر وقت تقاضا کردند اداره مکلف باشد در آن راه پست دایر کند اگر راه کوهستان باشد یا قاصد بفرستند اگر عرابه رواست عرابه بگذارد اگر اسب رو است با اسب حرکت بدهد پس بهتر اینست که یک همچو چیزی در این قانون بنویسند و قانون را ضایع نکنند.

نایب رئیس - دوسه فقره پیشنهاد شده است که این ماده بماند برای جلسه دیگر تا تکلیف ماده قبل که ارجاع بکمیسیون شده است معلوم شود . یک پیشنهادی از آقای مؤید الاسلام است و یکی دیگر از طرف آقای عدل الملک .

(پیشنهاد مؤید الاسلام)

این بنده پیشنهاد میکنم که رأی در این ماده موکول بجلسه آتی شود تا خبر از کمیسیون برسد راجع به پیشنهاد آقای مدرس .

(پیشنهاد عدل الملک)

بنده پیشنهاد میکنم که رأی گرفتن بفصل سوم تا گذشته فقره ثالث فصل دوم بتأخیر نیفتد .

نایب رئیس - مفادش یکی است آقای عدل الملک فرمایشی دارید ؟

عدل الملک - مقصودم تأخیر رأی است نه اینکه در جلسه دیگر خوانده شود .

نایب رئیس - رأی میگیریم به پیشنهاد آقای عدل الملک آقایانی که مقتضی میدانند که این ماده بماند تا اینکه آن ماده بگذرد قیام فرمائید

(عده کثیری قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد چون در دستور امروز تعیین شعب هم هست و این کاری است که باید امروز بشود مشغول بتعیین شعب می شویم تا اینکه قبل از ظهر هم شعب منعقد بشود و هیئت رئیسه شانرا معلوم کنند و راپورت بدهند.

(در این موقع شروع بتجدید شعبات شش گانه گردید و آقایان مفصله ذیل بحکم قرعه معین شدند)

- شعب اول . آقا شیخ محمد جواد . آقا میرزا محمد نجات . نظام السلطان . حاج شیخ یوسف . عدل الملک . مدحت السلطنه . آقا شیخ محمد حسن گروسی . آقا شیخ محمد حسین خوانساری . میرزا سلیمان خان . حاج عز الممالک . سلیمان میرزا . آقا سیدامان الله . میرزا قاسم مخان .

- شعبه دوم . صدر الممالک . وحید الملک . حاج میرزا حسینخان . آقا سید محمد رضای مساوات . صدر الملک آقا سید اسدالله چهارلسوقی . دکتر حسینقلیخان اعزاز السلطنه . آقا میرزا طاهر . آقا سید فاضل آقا شیخ یحیی . منتصر السلطان . سردار سعید شعبه سوم - حاج سید اسدالله قزوینی . وقار السلطنه حاج شیخ محمد حسین استرابادی . آقا سید حسین کزازی . سردار معظم خراسانی . خان بابا خان . مبصر الملک . امیر مؤید . مؤید الاسلام . عماد السلطنه حاج شیخ محمد حسن یزدی . سردار منتظم کردستانی شعبه چهارم - ملک الشعراء . مرآت السلطان . نجفقلی میرزا . مدلل الدوله . حاج شیخ اسمعیل . ارباب کپخسرو . آقا شیخ حبیب الله . سردار معتمد . آصف الممالک . حاج شیخ اسدالله . مشار الدوله . حاج میرزا حسین کرمانشاهانی .

- شعبه پنجم - حاج سهم الملک . مؤتمن الملک . معتمد السلطنه . حاج آقا حسن شریعتمدار . ناصر الاسلام حاج معین التجار . حاج فضلعلی آقا . میرزا اسدالله خان . دکتر لقمان . میرزا محمد علی خان . آقا سید رضا فیروز آبادی . آقای مدرس .

- شعبه ششم - میرزا طاهر تنکابنی . حاج امام جمعه . محمد هاشم میرزا . آقا میرزا هاشم آشتیانی سلطان العلماء . ملک التجار بوشهری . شیخ الملک . آقا شیخ محمد نجفی . شریف العلماء . حاج میرزا علیرضا . طباطبائی . حاج مهذب الدوا .

نایب رئیس - آقایان از هر شعبه یک نفر بجهت

کمیسیون مبتکرات و یک نفر برای عضویت کمیسیون عراض باید معین نمایند .

یک پیشنهادی یکی از آقایان کرده اند راجع باینکه جلسات چهار ساعت قبل از ظهر منعقد و یک ساعت قبل از ظهر ختم شود ولی چون عده کافی نیست در جلسه دیگر رأی میگیریم .

دستور جلسه آتی شور در بقیه قانون تشکیلات مالیه و قانون اساسی خواهد بود .

(مجلس تقریباً نیم ساعت قبل از ظهر ختم شد)

جلسه ۴۵

صورت مشروح مجلس روز شنبه

۲۱ شهر رجب المرجب ۱۳۲۳

مجلس دو ساعت و ربع قبل از ظهر در تحت ریاست آقای مؤتمن الملک تشکیل و صورت مجلس روز پنجشنبه ۱۹ قرائت گردید .

غائبین بدون اجازه - آقایان حاج امام جمعه سردار معتمد .

با اجازه - آقایان وقار السلطنه - طباطبائی ارباب کپخسرو .

رئیس - در صورت مجلس ملاحظاتی هست یا نیست (اظهاری نشد) ملاحظاتی نیست صورت مجلس تصویب شد دستور امروز قانون تشکیلات مالیه و قانون پستی است شروع میکنیم بقانون تشکیلات مالیه .

(ماده الحاقیه بعد از ماده ۴ بمضمون ذیل قرائت گردید)

انفصال رؤسای ادارات مذکوره در ماده چهارم بر حسب پیشنهاد وزیر مالیه و تصمیم هیئت وزراء خواهد بود .

رئیس - در این ماده چنانچه قرائت شد مخالفی هست یا نیست (اظهاری نشد) مخالفی نیست رأی میگیریم باین ماده الحاقیه آقایانیکه این ماده را تصویب میکنند قیام نمایند .

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد ماده الحاقیه بعد از ماده ششم قرائت میشود .

(بمضمون ذیل قرائت شد)

انفصال رؤسای دوائر ادارات مذکوره در ماده اول به پیشنهاد رئیس اداره و حکم وزارتی است **رئیس** - در این مخالفی نیست (اظهاری نشد) ایرادی نیست رأی میگیریم باین ماده الحاقیه آقایانی که تصویب میفرمایند قیام نمایند .

(عده کثیری قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد ماده ۴۷ و ۴۸ که مبدل بیک ماده شده قرائت میشود

(بمضمون ذیل قرائت شد)

اگر کمیسیون در ضمن اجراء وظایف خود نقض در اجراء قوانین و نظامنامه های راجع بمالیه مشاهده کند و یا تقلب و خیانتی به بیند مراتب را بوزیر مالیه راپورت میدهد .

رئیس - در این ماده هم گویا ایرادی نیست رأی میگیریم آقایانی که این ماده را تصویب میکنند قیام نمایند .

غالب نمایندگان قیام نمودند و ماده الحاقیه بعد از ماده ۶۸ بمضمون ذیل قرائت گردید

رؤسای دوائر و شعب ادارات مالیه ولایات